

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-480/10

**Komisja Europejska
przeciwko
Królestwu Szwecji**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Dyrektywa 2006/112/WE —
Artykuł 11 — Ustawodawstwo krajowe ograniczające do przedsiębiorstw sektora finansowego
i ubezpieczeń możliwość tworzenia grupy osób mogących być uznanymi za jednego podatnika do celów
podatku VAT

Streszczenie – Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 kwietnia 2013 r.

1. *Skarga o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Przedmiot sporu — Określenie w trakcie postępowania poprzedzającego wniesienie skargi — Nowe zarzuty podnoszone w skardze wszczynającej postępowanie — Niedopuszczalność*
(art. 258 TFUE)
2. *Harmonizacja ustawodawstw podatkowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Zasada równego traktowania — Zasada neutralności podatkowej — Brak zbieżności*
(dyrektywa Rady 2006/112, art. 11)
3. *Harmonizacja ustawodawstw podatkowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Podatnicy — Pojęcie — Wykładnia autonomiczna i jednolita*
(dyrektywa Rady 2006/112, art. 11)
4. *Harmonizacja ustawodawstw podatkowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Podatnicy — Pojęcie — Uprawnienie państw członkowskich do uznania ściśle powiązanych osób za jednego podatnika — Ustawodawstwo krajowe ograniczające w praktyce do dostawców usług finansowych i ubezpieczeniowych możliwość utworzenia grupy osób mogących być uznanymi za jednego podatnika — Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak*
(dyrektywa Rady 2006/112, art. 11)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 15, 16, 18, 19)

2. Zasada neutralności podatkowej jest przeniesieniem na grunt podatku od wartości dodanej zasady równego traktowania, która wymaga, aby sytuacje porównywalne nie były traktowane w różny sposób, chyba że takie zróżnicowanie jest obiektywnie uzasadnione. Niemniej podczas gdy naruszenie zasady neutralności podatkowej może być rozważane jedynie pomiędzy konkurencyjnymi przedsiębiorcami, naruszenie zasady ogólnej równego traktowania może następować w dziedzinie podatków poprzez

inne rodzaje dyskryminacji, dotyczącymi przedsiębiorców, które niekoniecznie są konkurentami, lecz znajdują się jednak w porównywalnej sytuacji pod innymi względami. Tymczasem zasada równego traktowania w dziedzinie podatków nie pokrywa się z zasadą neutralności podatkowej.

(por. pkt 17, 18)

3. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 34)

4. Państwo członkowskie, które ogranicza w praktyce do dostawców usług finansowych i ubezpieczeniowych możliwość utworzenia grupy osób mogących być uznanymi za jednego podatnika, nie uchybia swoim zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 11 dyrektywy 2006/112 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

W istocie co się tyczy celów zakładanych w art. 11 dyrektywy 2006/112, prawodawca Unii chciał umożliwić, aby państwa członkowskie nie były zobowiązane łączyć systematycznie statusu podatnika z pojęciem czysto prawnej niezależności w celu uproszczenia procedur administracyjnych lub w celu zwalczania pewnych nadużyć, takich jak na przykład podział przedsiębiorstwa na kilku podatników z zamiarem skorzystania ze szczególnego reżimu.

Artykuł 11 akapit drugi dyrektywy 2006/112 umożliwia również państwom członkowskim przyjęcie wszelkich niezbędnych środków w celu uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie akapitu pierwszego tego artykułu czyni możliwym nadużycia podatkowe lub unikanie opodatkowania. Z zastrzeżeniem tego państwa członkowskie mogą zatem ograniczyć zastosowanie reżimu przewidzianego we wskazanym art. 11 w celu zapobiegania nadużyciom podatkowym lub unikaniu opodatkowania.

Tymczasem Komisja nie wykazała w przekonujący sposób, że w kontekście zwalczania nadużyć podatkowych i unikania opodatkowania środek ten nie był uzasadniony.

(por. pkt 37–40)